

Jézus Urunk tanítása 2018. május 4.

Jézus Krisztus Urunk:

Köszöntöm testvéreimet a mai napon a fájdalom, szenvedés Golgotáján, akik elfogadtátok hívásomat, és a hívásban engedelmeskedve megjelentek e helyen.

Köszöntöm mindazon testvéreimet, akik a mai napon is lélekben voltak jelen veletek az ima felajánlásával, hogy egygé válhassatok.

A mai tanítás számotokra egy olyan tanítás, amely nem ismeretlen számotokra, hisz, ugye, miről is szólt ez a mai tanítás?

Én, Jézus Krisztus Uratok megjelenek¹ a tizenegy tanítványnak, és elkezdek arról beszélni nekik, hogy el kell menni az egész világba, és hirdetni kell az *Evangéliumot*, és aki hisz, az megkeresztelkedik, és üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, az elkárhozik.

A tanítás első része, az arról szól felétek, hogy hogyan van jelen számotokra a meghívás a küldetésben. Mert tanítványaimnál is, mikor megjelentem, mit kértem tőlük? Hogy:

– Menjetek az egész világba.

Tehát ez lett számukra a küldetés.

És a jelen időben is, a mai megtapasztalásában is, számotokra is az egy küldetés: Ti nem az egész világba mentek, ti csak legyetek nyitottak, és a nyitottságban tanúságot tesz az *Evangéliumról*, arról az *Evangéliumról*, amelyet már megtapasztalhattál, hisz nem egy *Evangélium tanítását* adtam már számotokra, ami által a felismerés elfogadása ölel át benneteket. Hisz a tanításból elküldtem az egész világba.

Ahogy mondtam, ez a küldetés. És mi a meghívás?

Hogy: ha hiszek benne, és megkeresztelkedem, hogy üdvösséget nyerhessek.

És ha valaki nem hisz, és elkárhozik, az nem a meghívás szerint cselekszik, és fogadja el a kegyelmeket.

De ebben a tanításban jelekről is beszéltem, hogy a jelek hogy' vannak jelen, és hogy' ismeritek fel, és hogyan működik.

Ugye, mit mondtam?

Ördögöt űzhetnek ki, kígyókat vehetnek kezükbe, és ha ők mérget isznak, nem árt nekik, és akik kezeiket pedig ráteszik az emberekre, hogy gyógyulást nyerhessenek.

A jelenben erre azt szokták mondani: „Ha nem kézen fogható ezek a jelek, akkor én ebben nem hiszek.”

¹ Ezen a napon a Golgota előtti ajándék-tanítás a következő volt: *A Feltámadott megjelenései* (Mk 16,14–19).

De ha figyelünk, és megtapasztaljuk, akkor kézen fogható. Hisz mikor vannak olyan testvérek, akit a gonosz megköörnyékez, ugye, s akkor hogy mondjátok egyszerűen?

„Ki kell úzni belőle az ördögöt, hogy ismét normális legyen” – a ti jelen szavatokkal ezt így szoktátok elmondani.

De mit jelent az, hogy kezükbe vehetik a kígyót, és ha mérget isznak, nem lesz nekik semmi bajuk?

Ez nem azt jelenti, hogy most mindjárt kimész, és keresel egy kígyót, és felveszed. Ez a tanítás a jelképességet adja számotokra, de ez is benne van, ebben a tanításban, hogy ha úgy élsz a szabadban, ahogy tanítványaim, és akik mentek az egész világban, és ha szembe találkoztak, akkor nem kellett nekik félniük, hanem hinni és bízni mindabban, amire felkészítettem őket.

A ti hitetek és bizalmatok elsőként rajtatok kell, hogy végbe menjen. Mert hányan és hányan azt mondják, amelyet Én, Jézus Krisztus Uratok nem nagyon szeretem a szó használatában, mikor azt mondja: „*Vallásos* vagyok.”

Lehet vallásos, de Hozzám nem közel áll. Hitében éljen és szeretetében, mert megtapasztalja mindazt, amire tanítom, és elfogadva, szívébe zárva éli a mindennapi életét, és úgy tudja kialakítani mindazt, amely körülveszi e jelenben, e rohanó, zűrzavaros világban – ismét a ti szavatokat használom a jelenből, mert ezt mondjátok, hogy „a rohanó világban semmire sem érünk rá”.

Én, Jézus Krisztus uratok pedig már nem egyszer, és nem kétszer mondtam: mindig arra érhetek rá, amire szeretnétek, hogy ráérjete; ami nem kedves, nem érinti szívedet, vagy nem érzed fontosnak, arra olyan könnyű lehet azt mondani: „Hát nem érek rá, elfoglalt vagyok. Máshova szeretnék menni, mást kell tennem.”

Kifogásokat lehet találni, de kifogásban nem biztos, hogy a helyeset választod.

Én, Jézus Krisztus Uratok a szeretetemet adtam nektek, és a szeretetemet árasztom felétek a meghíváshoz és a küldetéshez.

De, ugye, ez a tanítás még folytatódott a harmadik résszel, amikor ezeket mind elmondottam tanítványaimnak, és felkészítettem, hogyan és mitévőként cselekedjenek: Elhagyom e Földet, és felmegyek a Mennybe, hogy elfoglalhassam azt a helyet, amely Számomra is elkészített az Atya jobbján. És ha már ott vagyok, a mai tanításban most csak ezt emeltem ki számotokra, de ennek van még folytatása, hogy felkészítem tanítványaimat, hogy készüljenek a Vigasztalóra, mert ha már Atyámnál leszek, akkor elküldöm számotokra a Vigasztalót, hogy a Vigasztalóval betöltekezzetek, és megerősödjete, és már másképp lássátok a mindennapi életet a jelenben: a küldetésben, a meghívásban, a felismerésben, hogy valójában mit nyújt számotokra.²

² Jn 14,15–21

Ugye, milyen érdekes a felismerés?

Mert ma, mielőtt megkezdtek a mai engeszteléseket ebben az ünnepben, a szentmise áldozatának *Evangélium-tanítása* is erről szólt felétek, de nem ezekkel a szavakkal.³ De ha figyelitek az összefüggést, a hasonlatot, az egymásra épülő szavakat, fel lehet ismerni, hogy ki vagyok, és hova tartozom, és hogyan szeretném kialakítani e meghívott életemet. Mert abban is jelen van a meghívás, a küldetés, majd az elindulás, de nem mindig úgy, ahogy ti, testvéreim, elképzelitek, hanem néha úgy, ahogy az *Evangélium* eljön felétek és hozzátok, és megérinti szíveteket, megengeditek, hogy működhessen rajtatok és bennetek, és megadja mindazt, amire vágyakoztok, és amire szükségetek van, és különösképpen, a meghívás küldetésében pedig, hogy ki kit választott, és hogyan indul el ezen az úton.

Ez fontos, hogy különbséget tudjatok tenni minderről és mindehhez.

És mivel ma, ebben a hónapban, a tanítás is azt tükrözi számotokra, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok, ebből az *Evangélium-részletből*, ahogy írva vagyon, hogy „felvétetett a Mennybe” – tehát itt hagytam ezt a Földet, és visszatértem az Atyához, ahol el volt készítve Számomra is a hely, hogy elfoglalhassam.

És mit mondtam tanítványaimnak?

– Ne szomorkodjatok. Ne sírjatok, mert el kell mennem, hogy elküldhessem számotokra a Vigasztalót.⁴

Ti szomorúak vagytok, és lehet, hogy sírtok is, de örül a világ a testvéreimben, akik felkészülnek, hogy eljön számukra a Vigasztaló, amely átölel, amely felmelegít, amely megerősít, és ami megmutatja, hogy a tanítás mondanivalója hogyan van jelen, és mit tükröz számotokra e mai megtapasztalásában.

Így ma a tanításból, három részre bontva, megadtam számotokra, hogy könnyebben megérthessétek, felismerhessétek, és a szerint cselekedjete a küldetés, követés részében.

De mivel ebben a tanításban egy kicsit tovább mentünk a felkészülésben, ezért ma, hogy érezzétek a kegyelem működését, megajándékozlak benneteket a Vigasztalóval, hogy a Vigasztaló jöjjön el hozzátok, töltsen el szíveteket és lelketeket. A Vigasztaló Lángnyelve melegítsen fel, és világosítsa meg az utat a küldetés, meghívás követése részében, ahogy a mai tanítás szólt felétek és hozzátok.

És most kérni fogom, hogy ismét alakítsatok ki egy láncot.

De, ugye, ennyi év után már tudjátok, hogy ennek hogy kell (...) ⁵

³ Jn 15,12–17

⁴ Jn 16,5–15

⁵ Jézus Urunk kérésére a jelen lévő testvérek egymás kezeit megfogva láncot alkotnak.

Amíg a lánc elkészül... Amíg a lánc elkészül, hogy teljes legyen a működésében, addig piano énekléssel, megnyitott szívvel és lélekkel felkészülve: „*Jöjj, Szentlélek Úristen...*”⁶

Most kérném a testvéreket, hogy felkészültetek, ugye, szívvel, nyitottságokkal és lélekkel.

És külön kérem mindazon testvéreimet, akinek bármilyen problémája, nehézsége, fájdalma és bánata, betegsége van, most nyitott szívének felajánlásával helyezze el ehhez a kegyelmi áldáshoz.

És kérlek benneteket, testvéreim, ugye, ennyi év tanítás után, már tudni kell, hogy nemcsak magatokra gondoltok, hanem ide helyezitek családtagjaitokat, ismerőseiteket, szeretteiteket, barátaitokat, és kéritek számukra is, hogy most ott, ahol jelen vannak, hogy érezhető legyen számukra ez a kegyelem, a Vigasztaló Fényének Lángnyelve, amely felmelegít, amely átölel, és amely megvilágosítja számotokra a mai tanítás révén a küldetést, a meghívást és az elindulást a megtapasztalásában, ismételten, hogy tudjátok, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok választottalak, kikerestelek, meghívtalak, mert szükségem van és lesz reátok. És időnként, ugye, megerősítelek a kegyelemben, hogy a Fénysugár öleljen át, és kössön össze benneteket, mint ahogy ez a lánc a mai nap összeköt benneteket.

Ennek reményében most áradjon reátok a Vigasztaló a Lángnyelvével.

Minden testvérem felett jelenjen meg a Tüzes Lángnyelv, töltsse el szíveteket, lelketeket, öleljen át ez a melegség, és ezzel a melegséggel törekedjete a meghívásban, a küldetésben, a követésben, hogy megmaradhassatok testvéreimben, mert szükség van az eggyé válás szeretetének kegyelméhez.

És így áradjon reátok áldásom ma a Vigasztalóval és a Tüzes Lángnyelvvel, amely most jelen van, és átölelt.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme a Vigasztalóban ma vezessen, óvjon, védjen a meghíváshoz és a küldetéshez, hogy hű testvéreim maradjatok a követésben.

Jelen lévő testvérek:

Dicsőség Neked, Istenünk!

Jézus Krisztus Urunk:

És mivel ma ebben a különleges hónapban vagytok, amikor kiválasztott Mária testvér is szólt felétek és hozzátok a felkészített beszédében, hogy közeledtek e csodálatos ünnephez, amikor köszönetet mondotok az édesanyáknak.

Ugye, az édesanyák vállalják, hogy gyermek szülessék, és nevelkedjék, hogy bővüljön a család. Ezért hálát és köszönetet mondtok. De az első nagy köszönetetek legyen Édesanyám felé, hisz ti mind Édesanyám gyermekei

⁶ Jézus Urunk kérésére a jelenlévők elénekelik a kért ének („*Hozsanna*”, 259. ének) első versszakát.

vagytok a felajánló kegyelem által. És ha ez megtörténik, akkor pedig helyeztétek el a földi édesanyákat e kegyelem-áldáshoz.

És ehhez ismételten fordulok az *Íródeákhoz*⁷, hogy szíve nyitottságának szeretetével köszöntse elsőként az Ég és Föld Édesanyját, s az után köszönetet, hálát a jelen levő édesanyák számára, hogy megtiszteltetés legyen ez minden testvérem jelenlétében a mai napon.

KÖSZÖNTŐ ANYÁK NAPJÁRA

Drága, Jó Égi Édesanyánk!

Köszöntünk anyák napján őszinte szívünkből, szeretettel.

Egyként dobban e sok kicsi szív, hálából Feléd a sok jóért, mit kaptunk, kapunk Tőled.

Hiszen érezzük Édesanyai ölelésed.

Érezzük a támogató és segítő kegyelmedet.

Érezzük a figyelmedet, simogató meleg szeretetedet.

Mi mint gyermekeid, úgy, ahogy a szentolvasón a szemek, alkotunk egységet.

Imáink Feléd küldött szeretetsugara a csokor, mivel kedveskedünk Neked.

Meghatottan tárjuk Feléd lelkünket, hogy egyesüljünk ezen a gyönyörű anyák napi ünnepen Veled, és fogadjuk Anyai ölelésed.

Köszöntjük a földi édesanyákat, nagymamákat is, hiszen ezt az anyai szeretetet érezni a legcsodásabb ajándék, mit Mennyei Atyánk adott gyermekeinek.

Hálát adunk a gyengéd simogatásért.

Hálát adunk a letörölt könnyekért.

Hálát adunk a felnevelésért, vagy csak egyszerűen az egymás mellett eltöltött csendes együttlétért.

Köszönet mindenért! Ámen.

⁷ ti. Kádár Györgyné Anna